

Γιάννης Δ. Βασιλακόπουλος

Δεσμώτες

ΘΕΑΤΡΙΚΟ

 εκδόσεις
ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Περιεχόμενα

ΠΡΑΞΗ 1η	13
Σκηνή Πρώτη.....	15
Σκηνή Δεύτερη.....	19
Σκηνή Τρίτη.....	23
ΠΡΑΞΗ 2η	31
Σκηνή Τέταρτη	31
Σκηνή Πέμπτη.....	34
ΠΡΑΞΗ 3η	45
Σκηνή Έκτη	45
Σκηνή Έβδομη	49
Σκηνή Όγδοη.....	56
Σκηνή Ένατη	61
Σκηνή Δέκατη	67
Σκηνή Ενδέκατη.....	70
Σκηνή Δωδέκατη.....	74

ΠΡΑΞΗ 1η

Βρισκόμαστε στο κελί μιας φυλακής. Ένα από τα πολλά που άνοιξε το Δικτατορικό Καθεστώς της χώρας που με ένα σοσιαλιστικό προσώπείο έχει, εδώ και 10 χρόνια στραγγαλίσει την Δημοκρατία στον τόπο που την γέννησε.

«Δύο ντουζίνες Υπουργοί
υπόγραφαν το κρίμα
για να μας σώσουν πίνουνε
το αίμα μας σε χρήμα».

Το Καθεστώς χρησιμοποιεί γυναίκες δεσμοφύλακες-**Αμαζόνες**, όλες τους ψηλές, μυώδεις και επιβλητικές, έτοιμες να ασκήσουν βία. Όμορφες παραταύτα στο πρόσωπο για να θυμίζουν πως κάποτε υπήρξαν θηλυκά... με «μαζούς» (μαστούς) «άμα ζῶσαι».

Να κι ο **Μιχάλης!**.. Ένας δημοσιογράφος και συγγραφέας του καιρού της Δημοκρατίας, που συνελήφθη, όπως όλοι οι πρώην συνάδελφοί του. Οι πολιτοφύλακες που έχουν διορίσει οι στασιαστές, είναι στην πλειοψηφία τους πρώην λαθρομετανάστες πρόθυμοι να βγάλουν όλο τους το φονικό ένστικτο, σε απλούς πολίτες. Η Ελληνική Σημαία έχει καταργηθεί και τη θέση της έχει πάρει το «**Κόκκινο ρόδο**», το σύμβολο της «Επανάστασης», το οποίο όμως έχει πολλά... αγκάθια. Και γίνεται πιο κόκκινο ακόμη κι από τις αφίσες του **Παπαθανάση** –Γραμματέα της Εργατικής Ένωσης– που πριν 10 χρόνια έβαψε με λίτρα αίμα τους δρόμους της Αθήνας εκμεταλλευόμενος μία πραγματικότητα, φτώχειας, ανεργίας και

εκτεταμένης διαφθοράς στον Δημόσιο βίο και συγκέντρωσε στο πρόσωπό του όλες τις εξουσίες του Κράτους και του Στρατού.

Το φόντο της Ακρόπολης και των αγαλμάτων των σοφών με τα παγωμένα βλέμματα, που φαίνονται έξω από τα σίδηρα του κελιού, μάς θυμίζουν μελαγχολικά το ένδοξο παρελθόν του Ελληνισμού.

«Κοίτα η Ακρόπολη
χτισμένη αιώνες
γενναίων Μητρόπολη
Αγίων κολόνες.

Ο Περικλής
από την Πνύκα
έδωσε σύνθημα
Ελλάδα Νίκα

Ιδού η Γη που έδιωξε
τους Τούρκους
και τους Πέρσες
κι άλλους ζυγούς
στον τράχηλο
που ήταν σφιχτοί σαν πένσες».

«Δειλοί και ψεύτες φθονεροί
μπήκανε στο γκουβέρνο
σταγόνα-σταγόνα αναπνοή
μ' αφήνουνε να παίρνω.

Δεν είναι άξια, αυτή η Γη
της ιερής σοφίας
να 'ναι στα χέρια
μιας φτηνής και βρωμερής μαφίας».

Σκηνή Πρώτη

ΜΙΧΑΛΗΣ | Πάλι τα ίδια!.. Τέλειωσαν τα τσιγάρα.

(Ανάβει το τελευταίο και πετά μακριά το άδειο πακέτο). Άντε τώρα να περιμένεις το νέο επισκεπτήριο, τους ελέγχους, ή καμιά καινούργια φουρνιά κρατουμένων, μπας κι έχει κανείς τους κανένα... στούκας. Και σιγά τα τσιγάρα!.. Τί λέω; Σιγά τη ζωή. Ρε, πώς γίναμε έτσι;

(Μία από τις «Αμαζόνες» του Καθεστώτος μπαίνει κουβαλώντας στα χέρια της ένα ισχνό ανθρωπάκι, που μάταια ωρύεται. Αυτή είναι πανύψηλη και γεροδεμένη και παρ' ότι όμορφη, εμπνέει φόβο).

AMAZONA 1 | *(Έχοντας τον ισχνό άνδρα σκωτικό στα χέρια της.)* Σου 'φερα και παρέα!.. Πάλι παραπονιέσαι;

ΜΙΧΑΛΗΣ | Ναι, το βλέπω... Και από ό,τι καταλαβαίνω ακολούθησε με τη θέλησή του...

AMAZONA 1 | *(Αγριεύει και πετά τον σκωτικό άνδρα με βία σε ένα ντιβανομπάουλο.)*

Σκασμός! Αυτός είναι σαν κι εσένα εχθρός της Επανάστασης. Συνελήφθη στο σπίτι του να συνομιλεί και να λέει πως νοσταλγεί το παλιό σάπιο Καθεστώς αποκαλώντάς το **Δημοκρατία**. Τώρα έχουμε **Λαϊκή Δημοκρατία**. Όποιος δεν συντάσσεται μαζί της, είναι εχθρός του λαού.

ΜΙΧΑΛΗΣ | Με ποιόν... συνομιλούσε;

AMAZONA 1 | *(Αγριεμένη.)*

Δεν συνομιλούσε!.. Μονολογούσε!..

(Ο ισχνός άνδρας είναι κουλουριασμένος στο παλιό ντιβάνι της φυλακής και τρέμει από τον φόβο του. Η Αμαζόνα φεύγει.)

ΜΙΧΑΛΗΣ | Μονολογούσε!.. Ούτε μόνοι μας δεν μπορούμε να μιλήσουμε πια. Είναι κι αυτό αμάρτημα για το Καθεστώς...

(Πλησιάζει τον κουλουριασμένο άνδρα και τον χτυπά φιλικά στην πλάτη. Εκείνος τινάζεται.)

Έχεις τσιγάρο;

(Εκείνος κάνει μία αργή κίνηση και δείχνει την τσέπη του φθαρμένου μπουφάν του. Ο Μιχάλης βγάζει το πακέτο από την τσέπη.)

Γεμάτο ε; Καλώς ήλθες λοιπόν!.. Πώς σε λένε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ | *(Ο άνδρας γρυλίζει απρόθυμα.)* Προκόπη.

ΜΙΧΑΛΗΣ | Καλώς ήλθες, λοιπόν, Προκόπη!..

ΠΡΟΚΟΠΗΣ | *(Κουνάει τρομαγμένος το κεφάλι του... μουρμουρίζοντας μέσα από τα δόντια του.)* Χμ!.. στην κόλαση;

ΜΙΧΑΛΗΣ | Εδώ είναι ζόρι!.. Είμαστε επακόσιοι στην πτέρυγα. Δεν περνάμε καθόλου καλά!.. Όλοι είμαστε Λογοτέχνες, Συγγραφείς, Καθηγητές και Δημοσιογράφοι του παλιού καιρού.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ | *(Σωπαίνει... τηρεί «σιγήν ιχθύος»!..)*

ΜΙΧΑΛΗΣ | Κι εσύ; Έλα μή φοβάσαι!.. Να μιλήσουμε και λίγο...

(Κάνει αργά βήματα προς το παράθυρο της φυλακής.)

Ρε, πώς καταντήσαμε έτσι... Μονολογούσε λέει και τον πιάσανε!.. Εμένα, τότε, πριν δέκα χρόνια με πιάσανε έξω από τον Εκδοτικό Οίκο που εξέδιδε τα βιβλία μου. Στις 2 Μαΐου. Είχα μάθει στην εφημερίδα πως επρόκειτο να κάψουν ό,τι βιβλίο είχε γραφτεί στον καιρό της Δημοκρατίας και έτρεφα

μπας και σώσω τίποτα... Δεν τα κατάφερα, ωστόσο... Με συνέλαβαν πάνω στα αποκαΐδια μαζί με τον Εκδότη μου. Κάτι πολιτοφύλακες Αλβανοί. Τους είχα δει και την προηγούμενη μέρα έξω από τη Βουλή... τότε... στο μακελειό!.. Ο ένας, μάλιστα, σκότωσε και τέσσερις ανθρώπους!..

(Ο Προκόπης ανασπκώνεται και σπάζοντας τη σιωπή του με φοβισμένη φωνή.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ | Κι είσαι εδώ από τότε;

ΜΙΧΑΛΗΣ | Από τότε!.. Έχεις ένα τσιγάρο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ | Μου τα πήρες!..

ΜΙΧΑΛΗΣ | Α, ναι!.. Που λες δεν έμεινε τίποτα από τα βιβλία μου. Μόνο οκτώ αντίτυπα που είχα στο σπίτι. Ένα από κάθε βιβλίο μου. Ξέρω 'γω; Μπορεί να τα 'κάψαν κι αυτά!..

ΠΡΟΚΟΠΗΣ | Πού μένατε;

ΜΙΧΑΛΗΣ | Στην Κυψέλη... Πού έμενα... Πολύ φοβάμαι αδελφέ πως όταν βγω από εδώ μέσα, δεν θα θυμάμαι να πάω στο σπίτι μου!.. Θα υπάρχει σπίτι μου; Θα... γλιτώσω από εδώ;

AMAZONA 1 | *(Ανοίγει την πόρτα του κελιού απευθυνόμενη στον Προκόπη με δυνατή φωνή γεμάτη προσταγή.)*

Για έλα εσύ, ο καινούργιος για τις διατυπώσεις!.. Τώρα!.. *(Ο Προκόπης κοιτάζει με απόγνωση τον Μιχάλη.)*

ΜΙΧΑΛΗΣ | Θα τα ξαναπούμε!..

(Ο Προκόπης φεύγει σκυφτός και με χειροπέδες, ενώ ο Μιχάλης ακούει «Φωνές!..» φωνές... συγκεχυμένες μέχρι που ξεχωρίζει τη φωνή του ποιητή.)

«Φωνάζετε!

Καλά κάνετε μα δε φτάνει

πρέπει κάποιος ν' ακούει τις φωνές,

όπως το πλοίο που δε βρίσκει το λιμάνι

τσάμπα μουγκρίζουνε οι μηχανές.

Ακούτε!

Καλά κάνετε μα ούτ' αυτό αρκεί
σαν πνίγεται όποιος μιλά
σε γκριζα φυλακή.

Γράφετε!

Και κάποιος να διαβάζει
κι από τα μάτια του νου
τις λέξεις ν' ανεβάζει.

Σκέφτεστε!

Τι πράγμα δίχως νόημα
αν φυλακίζεται η σκέψη.
Ζείτε, ή απλώς υπάρχουνε;
Φωνάζετε όλοι μαζί!..
Σκεφτείτε όλοι μαζί!..
Ακούτε όλοι μαζί!..
Γράφετε όλοι μαζί!..

Η ΙΣΧΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ!..

Αυτό είναι που θέλει ο τόπος τούτος!..
Για να συνεχίζει να ζει!..»